

Trion tar sig an fyra stora B

KLASSISKT

Kungsbackatrion.

Musik av Pärt, Brahms, Byström och Beethoven. Salomon Smith kammarmusikförening. Palladium, Malmö 21.1

■ På Kungsbackatrions förträfflighet behöver man egentligen inte slösa många ord. Den är vida bekant i all världens kammarmusiklokaler. En ynnest att höra dem på sydlig hemmaplan. Söndagens konsertprogram på Palladium i Malmö överförs idag till Magle konserthus i Lund.

Fyra stora B bildar programmets initialer: Beethoven, Brahms och Britta Byström.

Arvo Pärts korta suck i Mozarts anda, "Mozart-Adagio" inledde. En stilla pianosonatsats från Salzburg inbäddad i några elegiska fraser ur Pärts fatatur. Vilsamt, i väntan på fylligare musik.

Här trädde trion in med full kraft och myndighet: Johannes Brahms C-durtrio opus 87. Även i en pianotrio strävar Brahms mot symfoniska ideal.

Igår spelade Kungsbackatrion i Malmö - idag fyller de Magle konserthus i Lund med sina toner.

Och Malin Broman, Jesper Svedberg och Simon Crawford-Phillips fyllde musiken med mästertlig auktoritet. De är på ett självklart sätt outslitligt samspelta i klang, dynamik och frasering. Och de lyckas också spela lekfullt: "Giacoso"

har tonsättaren föreskrivit i finalen. Så blev triospelet vad tyskarna ibland kallar "erhabene Unterhaltung" – upphöjd underhållning.

Symfoniska aspirationer möter i Britta Byströms verk "Symphony in Yellow".

FOTO: ALEXANDER APPELGRÉN/MUSIK I SÖD

Stycket tycks tillhöra den aktuella trenden med synestesi-konst, toner med färg. Titeln är dock hämtad från en dikt om den blekgröna Themsen av Oscar Wilde, där det förekommer gula löv, gult hö, en gul halsduk och en citronfärril. Kompositören till den korta men inte obetydliga kammarsymfonin har funnit ett sätt att artikulera färgskiftningarna inom en klangkoloristisk ram: första delen erbjuder kvitter (kanske en gulsparv?), i den andra integreras kvitteret med glissandoeffekter, i den tredje kompletterat med pizzicatospel. Idérikt, finurligt och i elegant flygande fläng.

Till sist Beethovens trio op 70:1, kallad "Spökrion". Ett vackert fångat vågspel med välondulerade melodier och rufsiga attacker. Beethoven på humör: vända på gamla harmoniläran och släppa loss subjektiva känslostormar. Från klassicism till romantik.

TEXT: CARLHÅKAN LARSEN
nojen
@sydsvenskan.se

